

ZUS IS ZIEK

Op haar tripp'lende beentjes loopt Mientje heel zacht
En zoekt tastend haar weg in het donker.
De gordijnen zijn dicht, als was het nog nacht,
Door een reetje maar speelt lichtgeflonker.
Zus is ziek — arme Zus! Zie, daar ligt ze heel stil,
De oogjes toe, of zij kijken noch praten wil.

O wat saai! Mientje zucht; staat gedwee bij het bed
En zij moet van verveling wel gapen!
Och, wat hadden zij vroeger toch samen veel pret,
Nu moet Zus wel den heelen dag slapen!
Nog een zucht, en voorzichtig sluipt Mientje weer heen,
En zij voelt zich zoo treurig, zoo aak'lig alleen.

H. RIEMENS.